

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, No. 7

VOORJAAR 7994 CB, 4820 CA, 639 ABC, 451 EC

Dardania en Transmariene Coalitie blijven dubbele moraal ten toon spreiden

KOLYMBOS/AIGIALOS – De regering heeft zich in een internationaal persbericht afkeurend uitgesproken over de dubbele moraal die Dardania en de Transmariene Coalitie hanteren.

Met verbijstering heeft de regering moeten lezen hoe Dardania na allerlei seksuele uitspattingen van haar keizerlijke prinsessen hen door de beruchte vrijbouter (en volgens de definities piraat) Julius Sabinus vrijelijk naar Dardania liet brengen, en dat terwijl hij Azulische adellijke dames in gevangenschap hield. Niet alleen deden zij alsof er niets aan de hand was, maar zij staan zelfs blijvende vriendschapsbanden met de *piraat* Sabinus toe. Nieuwe pretenties voor de opgeheven troon van Xagranaujo zijn

duidelijk opgegeven. Een hernieuwde poging zou prinses Kalpurnia totaal geen geloofwaardigheid bij de bevolking meer geven nadat zij gemeengoed heeft gemaakt met de plundersaars van hun land.

Terwijl Dardania ondanks de vriendschappelijke banden met Sabinus het protectoraat van diens bondgenoot Mercator tot schurkenstaat bestempelde, kondigde Laudania trots aan dat Mercator wederom van partij is veranderd en teruggekeerd is binnen de coalitie waar hij eerder van was gedeserteerd. Een onbetrouwbaardere bondgenoot kun je niet hebben, zeker aangezien hij bevriend is met piraten en zijn nieuwe staat een nieuwe vrijhaven voor piraten vormt. Er

zijn al vele Cappicische schepen gesignaleerd die dankbaar gebruik maken van deze nieuwe noordelijk uitvalsbasis.

De Transmariene Coalitie wordt hiermee met de dag ongeloofwaardiger. Ex-voivode Dumitru III heeft nu helemaal geen status meer terwijl hij sowieso al was verjaagd door zijn eigen bevolking. Willen ze de campagne voort zetten terwijl het conflict met Epis Azuli voort duurt, dan zijn ze veroordeeld tot een lange omslachtige vaarroute om Cappicië te bereiken aangezien de regering verklaard heeft geen enkele steun te willen verlenen aan een coalitie met leden die zij niet in de hand heeft.

Dardaanse claims op Nimandische Eilanden verworpen Dardaanse en Laudaanse krijgsverslagen spreken elkaar tegen Angstige Laudanen bevreesd voor aanval

TERAZON - Met verbazing werd kennis genomen van een verdrag uit 7532 met Hargast waarin Dardania claimt het bezit te zijn toegewezen van de Nimandische Eilanden. Een dergelijk verdrag is de Landvoogdij onbekend en ook in de Staatsarchieven van Hargast was zo'n document niet te vinden.

Wat vooral steekt is dat Dardania nu pas met het verdrag zwaait, nadat het van de Nimandische Eilanden is verdreven door Epis Azuli, nadat het een vijandige aanval heeft uitgevoerd op Epis Azuli terwijl Epis Azuli een diplomaat naar Dardania had gezonden om te onderhandelen over de situatie. Als Dardania toen het verdrag had gepresenteerd had het enige perspectieven gehad, maar door op onbeschaafde agressieve wijze te handelen heeft zij dit tenietgedaan. Bij de oorlogsverklaring aan Dardania heeft Epis Azuli immers alle verdragen met Dardania verbeurd verklaard. Het is maar al te duidelijk dat Dardania dit document pas laat ontdekte, wellicht zoekende naar oude zeekaarten die een nauwkeurigere beschrijving van de zeestromingen rondom de Nimandische Eilanden konden geven.

Onder Dardania's bondgenoten wordt

geclaimd dat het huidige Epis Azuli, dat pas twintig jaar later werd gevormd, de rechtsoptvolger is van Hargast en daarom het verdrag moet erkennen, ondanks dat oorlogshandelingen elk mogelijk verdrag gewoonlijk teniet doen. In het oprichtingsverdrag van de Landvoogdij staat tevens dat alle verdragen die de toe tredende lidstaten eerder hebben gesloten bekrachtigd moeten worden door de nieuwe regering van Epis Azuli om rechtsgeldig te zijn. Dardania heeft zich op dat moment er niet bekommerd om Epis Azuli aan het verdrag te herinneren en ook daarna 460 jaar lang geen aanspraken gemaakt op de eilanden. Zij wist eigenlijk niet eens meer dat zij bestonden of dat zij er rechten op bezat! Als Dardania rechten bezat – het verdrag wordt de Epis Azuli niet erkend – dan zijn deze door neglect geheel verspeeld.

De claim dat het over een broedervolk zou gaan is absoluut geen argument. 15 miljoen Azuli uit de kustlanden van Kascamandri kunnen Dardaanse voorouders claimen. Een deel daarvan komt door eeuwenlange overheersing, een ander door duizenden jaren oude kolonisatie. De Azulische taal in Kascamandri is dan ook doorspekt met

Dardaanse woorden en begrippen. De Nimandiërs waren zodoende net zozeer een 'broedervolk' van de Azuli. Overigens zou Dardania, en bondgenoot Laudania, vanuit dezelfde argumentatie territoriale claims kunnen maken op de meeste kustgebieden van Thalassa. Het is deels om die reden dat Histeria zich bij onze zaak heeft aangesloten.

De regering heeft verklaard dat het niet zijn wil op laat leggen door andere naties die blijkbaar geen bezwaren hebben tegen de Dardaanse onbeschaafde agressieve handelingen. Volgens de voorwaarden van het oprichtingsverdrag kan Epis Azuli tevens niet de rechtsoptvolger zijn van het zogenaamd door Hargast gesloten verdrag.

De krijgsverslagen van Laudania en Dardania elkaar ook nog eens tegen in een poging hun barbaarse overval goed te praten. Zo beweren de Dardanen de lokale bevolking in 'veiligheid' (lees: gedeporteerd) te hebben, terwijl de Laudanen zeggen dat er alleen Azulische soldaten waren. Het zwaaien van een witte vlag terwijl Azulische schepen nabij lagen is helemaal klinkklare onzin. Om diezelfde reden is het belachelijk dat gewonde Azulische soldaten meer dan

500 kilometer over een gevaarlijke zee zouden zijn vervoerd voor verzorging terwijl tussen de overval en de Azulische tegenaanval meer dan genoeg tijd was om hen aan de Azuli over te dragen. Al met al vuige propaganda om de eigen misdaden goed te praten waarbij zij zelfs niet onderling hun verhaal overeen hebben weten te maken.

Helemaal hilarisch zijn de berichten dat de Laudanen hun verdedigingswerken

langs de kust aan het versterken zijn terwijl zij juist de agressor zijn. In feite tonen ze daarmee bevestigd te zijn voor de macht van Epis Azuli. Epis Azuli is nu eenmaal de enige natie die zowel Laudania en Dardania in het verleden gedurende lange tijd hebben onderworpen. Met opbeurende woorden over superoogsten en moderne fabrieken pogen ze hun zwakte te verhullen door alleen over verhoudingen te spreken. Epis Azuli voert echter een

verdedigingsoorlog en heeft geen enkele interesse in het verdorven hautaine volk dat daar woont. Epis Azuli heeft simpelweg niet de maritieme macht om over zee een aanval te wagen. Zou Epis Azuli oorlog voeren met Laudania dan zou dit gebeuren over land, want daar is zij militair superieur in Zuid-Thalassa. De huidige anarchie in Milantica zorgt ervoor dat een Azulische troepenmacht daar geen oppositie zal hebben en snel de Laudaanse grenzen kan bereiken.

Epis Azuli zegt lidmaatschap GIC op Schandalige motie van Dardania tast neutraliteit conferentie aan

BAERLE – Kort nadat Yufong uit de GIC was getreden vanwege een overigens onhaalbare motie, zag Epis Azuli zich genoodzaakt hetzelfde te doen nadat Dardania op schandalige misbruik maakte van het neutrale overleg om met steun van haar bondgenoten te pogen Epis Azuli haar wil op te leggen in de Nimandische Oorlog.

Yufong eiste teruggave van de eeuwenoude enclaves die Dardania en Ymir bezitten langs haar kust die zij door verovering verworven hadden. De claim gebeurde nadat een KPRL motie om de stemprocedure te wijzigen waarin de grote landen niet door de kleine landen bespeeld kunnen worden, mislukt was – een motie waar Epis Azuli voor had gestemd. Duidelijk verbolgen diende Yufong de motie in om de zaken op springen te zetten. Wetende dat de meeste leden tegen zouden stemmen zag de Azulische ambassadeur er geen kwaad in voor te stemmen. Yufong stapte daarna echter verrassend uit de GIC: de motie

diende slechts als excuus hiervoor.

Daarop meende Dardania, kwaad over de motie van Yufong, dat zij een motie in kon dienen waar zij zeker wel kansen op had succes. Epis Azuli en IJzerland protesteerden vooraf dat territoriale claims geen onderwerp voor stemming waren binnen de GIC, maar dit werd door de meeste leden weggehoond. In de ogen van Epis Azuli zouden alle betrokken landen daarvoor eerst de GIC moeten erkennen als scheidsrechter. De Azulische ambassadeur was na de verrassende motie van Yufong van zins geweest een motie in te dienen om dit soort eenzijdige moties in de toekomst niet meer toe te staan – waarbij de regel helaas pas op de volgende GIC zou worden ingevoerd – maar zijn Dardaanse collega was hem voor. De uitslag lag bij voorhand al vast, ook al hoopte de Azulische ambassadeur dat zijn collega's de dwaasheid van dit soort moties in zouden zien, mede dankzij de sterke argumenten die hij voor de stemming nog

te berde wist te brengen. De motie kreeg echter verrassend veel steun. Velen meenden dat zo'n oeroud verdrag een handig precedent kon scheppen, terwijl ieder weet dat zulke verdragen hun recht sowieso al verliezen als er van de rechten eeuwenlang geen gebruik is gemaakt.

Na ruggespraak met de regering verklaarde de ambassadeur dat Epis Azuli uit de GIC treedt omdat dit soort praktijken de neutraliteit van de Baerlese Conferentie teniet doen en de GIC een vehikel wordt om andere landen hun wil op te leggen. Met Yufong wordt er momenteel overlegd over de vorming van een nieuw internationaal orgaan dat zich aan correcte regels houdt en waarbinnen volgens eerlijke verhoudingen gestemd wordt.

In de Landsraad werd er verdeeld gereageerd op de uittreding van de GIC, maar de meerderheid zag in dat Epis Azuli in feite geen andere keuze was gelaten.

Reiger-Revolutie in Noord-Xagranaujo

GAULWAI – De repressie en plunderingen die de nieuwe Xagrani regering Sabinus en Mercator toe liet uit te voeren op de heiligdommen en kloosters van de reiger-cultus en Hister, waarbij grote aantallen priesters en kloosterlingen werden afgeslacht en de rijkdommen werden geroofd, heeft tot een tegenreactie geleid onder de burgers die onmachtig waren hen te beschermen. Met afschuw hebben groten delen zich van de regering afgekeerd die nu de eeuwenoude reiger-cultus probeert uit te roeien en piraten en hebzuchtige buitenlanders heeft toegestaan zich op Xagranaujo te vestigen en daar verder te gaan met de uitbuiting van de lokale bevolking. De voormalige machthebber Histeria weigert echter in te grijpen. Wellicht voorzigtig zag zij de chaos en acht zij dit een passende straf voor de opstandigheid en lijkt zij te wachten tot de Xagrani wanhopig zijn en de Histeriërs zullen smeken om hen te redden.

De gebeurtenissen hebben de bevolking

ontdaan van religieus leiderschap en degenen die zij eerder als leiders hadden gezien hebben hen verraden. Zij vonden echter nieuw leiderschap bij Larica Melce Marre, een Prinses van Aine uit Epis Azuli, die kan bogen op Histerische adellijke voorouders die in de vorige eeuw gevlucht waren uit Histeria. Haar familie is puissant rijk daar zij zich op de handel moet richten omdat zij niet over een domein beschikt en zij heeft dan ook een uitgebreid netwerk opgebouwd. Larica maakte veel indruk bij de bevolking door haar zelfverzekerdheid en daadkracht.

“Burgers van Xagranaujo!” zo sprak de prinses hen op een bijeenkomst op het plein van de havenstad Gaulwai in hun eigen taal toe. “Toen ik samen met mijn adellijke zusters naar dit eiland kwam werd van ons geëist dat wij de heilige reiger-cultus zouden respecteren en onze eigen religies ondergeschikt zouden maken, aangezien deze voor u alle wereldse religies overstijgt. Ons werd

verwacht leiding te geven en Xagranaujo een respectabele status tussen de overige naties te bezorgen.

Zij die u had uitgekozen de regering te vormen onder de leiding van een uitverkoren prinses hebben nu zelf de macht gegrepen en pogen de reiger-cultus uit te roeien. Daarnaast hebben zij krijgslieden toegestaan uw land te verkrachten en zij dringen hun religie nu aan u op. De reiger, het icoon van Xagranaujo, wordt ernstig in haar bestaan bedreigd. Het wordt tijd dat het volk zich te weer stelt tegen deze bedreiging van haar eeuwenoude cultuur en het eiland van haar schenders bevrijdt!”

Het volk juichte en scandeerde de naam van de prinses. Honderden vrijwilligers meldden zich direct aan en ook uit de rest van de regio kwamen burgers zich onder de leiding van prinses Larica scharen. Uit hen stelde Larica milities samen en gaf hen een wapenuitrustung en wapens. Deze werden geleverd met steun van haar familie die nauwe banden heeft met de

grote Azulische wapenfabrikanten. De banden die Letairmis heeft met Dardania en het ontstaan van de nieuwe schurkenstaat Olivetia die voor een toename van de piraterij in de regio heeft gezorgd, zijn hen een doorn in het oog.

De Azulische regering heeft verklaard dat het zich niet bemoeit, of niet betrokken is, met de situatie op Xagranaujo. Wat de prinsessen of andere adellijke families daar doen zijn puur privé-ondernemingen. Epis Azuli zal de inmenging van andere naties op Xagranaujo ten strengste afkeuren en beschouwt de gebeurtenissen aldaar als een interne aangelegenheid van Histeria. Aangezien Histeria zelf niet wenst in te grijpen is het niet meer dan logisch dat de Xagrani zich willen bevrijden van Letairmis en zijn bondgenoten. Indien de Histerische

regering wenst in te grijpen, zal Epis Azuli pogen prinses Larica ertoe bewegen te buigen voor Histeria om zo de levens en veiligheid van de burgers te waarborgen. De regering Letairmis, die gemene zaak maakte met de ontvoerders van Azulische burgers, wordt sowieso niet meer erkend en de ambassadeur is terug getrokken.

Binnen enkele maanden vielen grote delen van Noord-Xagranaujo af van de regering in Bathstath. Letairmis is onmachtig iets te doen aangezien hij militair zwak is en de nieuwe staat Olivetia hem blokkeert van de rebellen. Mercator heeft slechts een minimaal garnizoen gelegerd aangezien hij zich met zijn vloot bij de Transmariene Coalitie heeft geschaard om zo deze af te leiden van de piraterij die hij in zijn staat en de regio erom heen steunt

en hen het idee te geven dat hij wel zo nuttig is. De rebellen konden hierdoor zonder veel strijd een sterke positie op bouwen in het noorden. De groeiende steun onder de lokale bevolking maakt het voor hen alleen maar eenvoudiger. Dankzij de leveranties van modern wapentuig en de steun die prinses Larica geeft in de vorm van militaire adviseurs, veelal oudgedienden uit het Azulische leger die banden hebben met haar familie, heeft zich nu een leger gevormd dat zich tegen Mercator kan verweren.

Het succes van de rebellie was zodanig dat men besloot een nieuwe regering te vormen met prinses Larica als staatshoofd en een nieuwe staat uit te roepen die de naam Aure zal dragen aangezien het onhandig is als twee staten dezelfde naam dragen. Als hoofdstad werd de sterke vestingstad Daubelain uitgekozen.

Minister van BuZa in Ymir en Sicherland

KETILLSTADR/NYPOLI – Aangezien hij toch in de regio was heeft Minister van Buitenlandse Zaken Karlon Edovarde Valosas Capeti na zijn verblijf in Yufong uitgebreide bezoeken gebracht aan Ymir en Sicherland.

Met Ymir zijn de betrekkingen gespannen vanwege de kwestie Rogvi Hylm en beschuldigingen over inmenging in de situatie in Aichion. De landvoogd vond het tijd de regering van Ymir eens direct daarover aan te spreken en de discussie aan te gaan. Daar elk jaar een ander van hen het staatshoofd van Ymir is, leek het hem zinvol dat Valos Capeti met elk van hen sprak zodat Epis Azuli een idee heeft wat het de komende jaren kan verwachten. Zo besloot Valos Capeti tot een rondreis langs alle deelstaten.

Valos Capeti reisde eerst naar Nekatik, maar daar werd hij geconfronteerd met de gevolgen van de dramatische GIC stemmingen. In de motie over het Dardaanse Hypereia was ook Nekatik inbegrepen en blijkbaar had de ambassadeur alleen op het Dardaanse element van de motie gelet. Valos Capeti bood nog zijn excuses aan, maar zag zich gedwongen Nekatik over te slaan. Als Epis Azuli zijn GIC ambassadeur al niet had weggehaald uit Baerle zou hij de landvoogd hebben verzocht hem te vervangen.

De overige staatshoofden waren meer welwillend om hem te ontvangen. Ook aan hen maakte hij zijn excuses omtrent het stemgedrag. Tevens probeerde hij Ymir te porren voor deelname aan een nieuw internationaal orgaan dat de GIC moet vervangen. Hij sprak zich afkeurend

uit over berichten dat Ymir zich op basis van de Dardaanse motie op de GIC zomaar in een oorlog met Epis Azuli zou willen storten. “De GIC is een internationaal overlegorgaan, geen militair verbond. Het zou absurd zijn als een grote natie als Ymir zich door de GIC haar buitenlandse beleid laat bepalen.”

Het einde van zijn reis bracht hem naar Skogarriki, waar koning Thyryk IV nog maar enkele weken de taken over had genomen als staatshoofd van Ymir. Hij werd er vriendelijk ontvangen. Het Bador is sterk vertegenwoordigd in Skogarriki en het land is dan ook gunstiger gestemd tegenover Epis Azuli voor een constructieve dialoog om de betrekkingen te verbeteren. Thyryk IV sprak Valos Capeti aan over het handelsverdrag met Sevosetia waar zijn voorganger Djurhuus zich hevig over op wond.

“Epis Azuli produceert de beste en modernste wapens van Thalassa,” reageerde Valos Capeti. “Wij zijn de meest logische keuze voor een land als deze zijn leger wil moderniseren. Wij leveren niet exclusief aan Sevosetia alleen. Daarnaast vergeet de heer Djurhuus dat de productiecapaciteit momenteel vanwege de oorlog met Dardania en Laudania volledig op het eigen gebruik is gericht. Van grootschalige leveringen is voorlopig geen sprake.

Een modernisering kost ook tijd. Het kan vier, vijf jaar duren voor het Sevosetische leger zich op een adequaat niveau bevindt, maar u zult begrijpen dat ik niet op de hoogte ben van de staat van het Sevosetische leger. Wel weet ik dat dit

altijd meerjarige contracten betreft waar de Azulische economie vele jaren profijt van zal hebben. Epis Azuli ijvert ook voor het voorkomen van strijd tussen Ymir en Sevosetia. Al teveel conflicten teisteren Thalassa de laatste jaren. Dat is slecht voor de handel en het schaadt de welvaart. Ymir vergeet dat Dardania en Laudania de agressors zijn in de Nimandische Oorlog. Wij zonden een onderhandelaar om een vreedzame oplossing te vinden, zij vielen ons op barbaarse wijze aan.

Dat Djurhuus de oorlog wil verklaren aan een land alleen maar omdat het wapens levert aan een land waarmee het op gespannen voet staat, is absurd. Zo kun je geen internationale politiek bedrijven.”

Na dit lange bezoek reisde Valos Capeti naar het zuidwesten, waar hij de zee weer overstak en de Unie van Sicherland bezocht. Met Sicherland is sinds de vorming ervan enkele jaren geleden, weinig contact geweest. Epis Azuli had natuurlijk al diplomatieke banden met de drie staten waar het voorheen uit bestond en heeft deze voortgezet met de Unie, maar verder waren er nog geen diplomatieke missies ondernomen. Doel van het bezoek was om de economische banden aan te halen en wellicht een afspraak te maken voor een officieel staatsbezoek van de landvoogd – in de huidige situatie is dat echter nog te gevaarlijk. Minister Valos Capeti nam de tijd om de verrichtingen van de nieuwe staat te bestuderen en besprekingen te voeren met tal van functionarissen.